AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (kibővített második tanács)

2005. március 10.*

A T-228/00., a T-229/00., a T-242/00., a T-243/00., a T-245/00–T-248/00., a T-250/00., a T-252/00., a T-256/00–T-259/00., a T-265/00., a T-267/00., a T-268/00., a T-271/00., a T-274/00–T-276/00., a T-281/00., a T-287/00. és a T-296/00. sz. egyesített ügyekben,

a **Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia Soc. coop. rl** (székhelye: Velence [Olaszország], képviseli: F. Munari ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-228/00. sz. ügy),

a **Gruppo ormeggiatori del porto di Chioggia Piccola Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: S. Carbone, A. Taramasso és F. Munari ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-229/00. sz. ügy),

* Az eljárás nyelve: olasz.

a Compagnia lavoratori portuali Soc. coop. rl

és a **Società cooperativa lavoratori portuali San Marco Venezia Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: A. Bortoluzzi és C. Montagner ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felpereseknek (T-242/00. sz. ügy),

a **Portabagagli del porto di Venezia Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: A. Bortoluzzi és C. Montagner ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-243/00. sz. ügy),

az **Abibes SpA** (székhelye: Velence, képviselik: G. Orsoni, G. Simeone és A. Schmitt ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-245/00. sz. ügy),

a **Fluvio Padana Srl** (székhelye: Velence, képviselik: G. Orsoni, G. Simeone és A. Schmitt ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-246/00. sz. ügy),

a **Serenissima motoscafi Srl** (székhelye: Velence, képviselik: G. Orsoni, A. Pavanini és A. Schmitt ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-247/00. sz. ügy),

az **Integrated Shipping Co. SpA (ISCO)** (székhelye: Velence, képviselik: G. Orsoni, G. Simeone és A. Schmitt ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-248/00. sz. ügy),

a Società cooperativa veneziana motoscafi, Soc. coop. rl,

a Cooperativa „San Marco" motoscafi in servizio pubblico Soc. coop. rl

és a **Cooperativa serenissima taxi Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: G. Orsoni, A. Pavanini és A. Schmitt ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felpereseknek (T-250/00. sz. ügy),

a Cooperativa ducale fra gondolieri di Venezia, Soc. coop. rl

és a **Gondolieri Bauer Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviseli: M. Giantin ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felpereseknek (T-252/00. sz. ügy),

a **Sacra Srl** (székhelye: Velence, képviselik: M. Marinoni, G. M. Roberti és F. Sciaudone ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-256/00. sz. ügy),

a Fondamente nuove servizio taxi e noleggio, Soc. coop. rl

és a **Bucintoro motoscafi servizio taxi e noleggio Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: R. Vianello, A. Bortoluzzi és C. Montagner ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felpereseknek (T-257/00. sz. ügy),

a **Multiservice Srl** (székhelye: Velence, képviselik: A. Bortoluzzi és C. Montagner ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-258/00. sz. ügy),

a **Veneziana di navigazione SpA** (székhelye: Velence, képviselik: A. Bortoluzzi és C. Montagner ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-259/00. sz. ügy),

a **Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: A. Bortoluzzi, C. Montagner és F. Stivanello Gussoni ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-265/00. sz. ügy),

a **Comitato „Venezia vuole vivere"** (székhelye: Velence, a T-265/00. és a T-267/00. sz. ügyekben képviselik: A. Bortoluzzi és C. Montagner, illetve a T-274/00–T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz. ügyekben képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-265/00., T-267/00., T-274/00–T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz. ügyek),

a **Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: A. Bortoluzzi, C. Montagner és F. Stivanello Gussoni ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-267/00. sz. ügy),

a **Conepo servizi Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviselik: A. Biagini, S. Scarpa és P. Pettinelli ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-268/00. sz. ügy),

a **Ligabue Catering SpA** (székhelye: Velence, képviselik: A. Vianello, M. Merola és A. Sodano ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-271/00. sz. ügy),

a **Verde sport SpA** (székhelye: Velence, képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-274/00. sz. ügy),

a **Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-275/00. sz. ügy),

a **Cipriani SpA** (székhelye: Velence, képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-276/00. sz. ügy),

a **Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-281/00. sz. ügy),

a **Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl** (székhelye: Velence, képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-287/00. sz. ügy),

a **Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto" Soc. coop. rl** (székhelye: Velence, képviseli: A. Bianchini ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek (T-296/00. sz. ügy),

a T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-247/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-265/00., T-267/00., T-268/00. és T-271/00. sz. ügyekben támogatja őket:

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: U. Leanza, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: V. Di Bucci, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Dal Ferro ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

a Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozások javára a szociális terhek csökkentéséről szóló, 30/1997 és 206/1995 törvényekben előírt támogatási intézkedésekről szóló, 1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozat (HL 2000. L 150., 50. o.) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített második tanács),

tagjai: J. Pirrung tanácselnök, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová és S. S. Papasavvas bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Tényállás és eljárás

1 A Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozások javára a szociális terhek csökkentéséről szóló, 30/1997 és 206/1995 törvényekben előírt támogatási intézkedésekről szóló, 1999. november 25-i 2000/394/EK határozatával (HL 2000. L 150., 50. o., a továbbiakban: a megtámadott határozat) a Bizottság megállapította, hogy a fent említett törvények és az 1994. augusztus 5-i miniszteri rendelet 2. cikkében előírt szociális terhek csökkentése a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak minősül, amennyiben ezeket a csökkentéseket az olyan, ezen területekre telepített vállalkozások számára biztosították, amelyek a

kis- vagy közepes vállalkozásokra (KKV) vonatkozó állami támogatásokat érintő közösségi keretek szerint nem minősülnek kis- vagy közepes vállalkozásnak, sem olyan vállalkozásnak, mely jogosult az EK 87. cikk (3) bekezdése c) pontja szerinti eltérések igénybevételére, sem pedig a munkaerő-piaci beilleszkedés vagy újrabeilleszkedés területén különös nehézségekkel küzdő munkavállalókat alkalmazó vállalkozásnak, összhangban a foglalkoztatási támogatásokra vonatkozó iránymutatásokkal (a megtámadott határozat 1. cikkének második mondata). Ugyanezen határozat szerint az 1994. augusztus 5-i miniszteri rendelet 2. cikkében előírt, az ASPIV, Consorzio Venezia nuova, ACTV, Panfido SpA és AMAV önkormányzati vállalkozások kivételével Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozásoknak juttatott szociális tehercsökkentés szintén összeegyeztethetetlen a közös piaccal (a megtámadott határozat 2. cikke).

2 A megtámadott határozat 5. cikkében a Bizottság kötelezte az Olasz Köztársaságot az ezen határozat 1. cikkének második mondatában és 2. cikkében említett, a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatásoknak a kedvezményezettektől való visszatérítésére.

3 A megtámadott határozatban szereplő adatok szerint a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást megindítására vonatkozó döntését 1997. december 17-i levelével közölte az Olasz Köztársasággal (harmadik preambulumbekezdés), és a vizsgált támogatási rendszereket 1997. december 1-jével függesztették fel (tizennegyedik preambulumbekezdés).

4 A megtámadott határozatot az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* 2000. június 23-i számában tették közzé. Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2000. augusztus 30. és szeptember 18-a között érkezett beadványaikkal a felperesek a jelen kereseteket terjesztették elő.

5 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. január 19-én érkezett beadványával a Bizottság ezen keresetek elfogadhatatlansága iránti kifogást terjesztett elő.

6 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. március 7-én érkezett beadványával az Olasz Köztársaság a T-256/00., a T-268/00. és a T-271/00. sz. ügyek felperesei kérelmeinek támogatójaként kívánt beavatkozni. 2001. április 10-én érkezett beadványával a T-228/00., a T-229/00., a T-242/00., a T-243/00., a T-247/00., a T-250/00., a T-252/00., a T-257/00., a T-259/00., a T-265/00., és a T-267/00. sz. ügyek felperesei kérelmeinek támogatójaként kívánt beavatkozni. A kibővített második tanács elnöke 2001. június 19-i végzéseivel, a felek meghallgatását követően megengedte a beavatkozásokat a T-256/00., a T-268/00. és a T-271/00. sz. ügyek esetén az írásbeli szakaszban, míg a többi ügyben, figyelemmel az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikke 6. §-ára, a szóbeli szakaszban.

7 Az eljárási szabályzat 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretein belül az Elsőfokú Bíróság, tekintettel a megtámadott határozatban megfogalmazott és lényegében annak 1. pontjában meghatározott megfelelőségi feltételek összetettségére, felhívta az Olasz Köztársaságot annak pontosítására, hogy a jelen ügyek minden egyes felperese, valamint a másik 35, szintén a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló ügy felperesei tekintetében vissza kívánja-e követelni a vitatott nyújtott támogatásokat. Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2003. szeptember 25-én nyilvántartásba vett levelével az Olasz Köztársaság az Elsőfokú Bíróság kérelmére kiegészítve 2004. március 24-én nyilvántartásba vett levelével jelezte, hogy a kérdéses támogatások visszatéríttetésére irányuló eljárás alól kivonta mindazon vállalkozásokat, amelyek a jelen keresetet indították. Szintúgy bemutatott két, egy 2001. június 29-i és egy október 29-i levelet, amelyekben az Olasz Köztársaság kérelmére a Bizottság a megtámadott határozat végrehajtása céljából javaslatokat tett a bizonyos tevékenységi területeken működő vállalkozásoknak biztosított, kérdéses csökkentett szociális terhek állami támogatásnak minősülése tekintetében.

8 Az Elsőfokú Bíróság felkérte a Bizottságot, hogy foglaljon állást az olasz kormány fenti válaszai tekintetében, ami a megtámadott határozat végrehajtása során a visszatérítettés eljárása alól mentesített felperes vállalkozások eljáráshoz fűződő érdekét illeti, kereseteik elfogadhatóságának vizsgálata szempontjából. A Bizottság e kérésnek az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 14-én érkezett levelével tett eleget.

9 A Bizottság válaszát követően ugyanezt a kérést intézték a felperesek felé is. Ezt meghaladóan a felpereseket, csakúgy mint a Bizottságot, felkérték észrevételeik megtételére az ügyek egy esetleges egyesítése tekintetében. A T-228/00., a T-229/00., a T-245/00., a T-248/00., a T-250/00., a T-252/00., a T-256/00., a T-274/00., a T-276/00., a T-281/00., a T-287/00. és a T-296/00. sz. ügyek felperesei az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2004. június 25. és július 5-e között nyilvántartásba vett leveleikkel válaszoltak. A Bizottság az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. július 5-én érkezett levelével foglalt állást egy esetleges egyesítés tekintetében.

A felek kérelmei

10 A felperesek azt kérik az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

– semmisítse meg a megtámadott határozat 1., 2. és 5. cikkét, amelyek az 1994. augusztus 5-i miniszteri rendelet 1. és 2. cikke szerinti szociális terhek csökkentését összeegyeztethetetlennek találták a közös piaccal, és elrendelték azok visszatéríttetését;

– kötelezze az alperest a költségek megfizetésére.

11 A Bizottság azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

– a kereseteket mint elfogadhatatlanokat utasítsa el;

– kötelezze a felpereseket a költségek megfizetésére.

A jogkérdésről

12 A felek meghallgatását követően, valamint tekintettel arra, hogy a jelen ügyek között összefüggés van, az Elsőfokú Bíróság úgy találta, hogy a jelen ügyek az eljárási szabályzat 50. cikkének alkalmazásával az eljárás céljából egyesíthetők.

13 Az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzat 113. cikke szerint hivatalból bármikor vizsgálhatja, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e; ezt a határozatát a szabályzat 114. cikke 3. és 4. §-ának megfelelően hozza meg.

14 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság úgy találta, hogy az aktában lévő iratok megfelelően világosak, és következésképpen úgy döntött – a pergazdaságossági szempontokat is figyelembe véve, valamint tekintettel a jelen ügyek részleteire és a Bizottság által benyújtott elfogadhatatlansági kifogások ellenére –, hogy hivatalból megállapítja, az alábbi 22. és 38. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal egyezően, a eljárás folytatásának nélkülözhetetlen feltételei fenn nem állása miatti elfogadhatatlanságát, mely az eljáráshoz fűződő érdek hiányából és a perfüggőségből következik.

A felperes vállalkozások eljáráshoz fűződő érdekéről

A felek érvei

15 A jelen ügyben a Bizottság – az Elsőfokú Bíróság az olasz kormány által benyújtott, és a felperes vállalkozásoknak a kérdéses állami támogatások visszatéríttetési eljárása alól történő mentesítésére, valamint ezen felperesek eljáráshoz fűződő érdekére

vonatkozó adatok tekintetében feltett kérdésére adott válaszában – előzetesen felhívta a figyelmet arra, hogy a számára megszabott határidőn belül nem tud véleményt alkotni az olasz hatóságok e tekintetben megfogalmazott megítéléseinek pontosságáról. A Bizottság illetékes szolgálataira tartozik szükség esetén e hatóságoktól kiegészítő tájékoztatás követelése, és végső soron a bizottsági tagok testületének feladata egy esetleges határozat meghozatala arról, hogy az ügyben a Bírósághoz fordul az EK 88. cikk (2) bekezdésének megfelelően annak megállapítása iránt, hogy adott esetben az Olasz Köztársaság nem teljesítette a megtámadott határozatból eredő kötelezettségeit.

16 A Bizottság mindenesetre azon az álláspontón van, hogy a szóban forgó felperesek nem igazolták a keresindításhoz fűződő érdekeiket sem a múltban – amikor, az olasz kormány által szolgáltatott adatok szerint, nem voltak alanyai egy visszatérítési eljárásnak –, sem pedig a jövő tekintetében, mivel az érintett támogatási rendszerek már nem voltak alkalmazandók a megtámadott határozat időpontjában.

17 A felperesek úgy vélik, hogy az olasz kormánynak a megtámadott határozat végrehajtása érdekében hozott, a támogatások visszatérítési eljárásából való kizárásukra vonatkozó döntése semmilyen kihatással nincs eljáráshoz fűződő érdekükre, egy olyan intézkedés során, ahol a Bizottság ellenőrizni tudja a végrehajtásra vonatkozó ezen nemzeti határozatot, és adott esetben keresetet indíthat az EK 88. cikk (2) bekezdése szerint az Olasz Köztársaság ellen.

18 Különösen a T-228/00. és a T-229/00. sz. ügyek felperesei hivatkoznak arra, hogy ha sikerrel indítottak volna egy ilyen keresetet, a hivatkozott támogatásokat vissza kellett volna téríteniük, anélkül hogy bármilyen jogorvoslatot vehettek volna igénybe.

19 A T-228/00., a T-229/00., a T-245/00. és a T-250/00. sz. ügyek felperesei úgy vélik, hogy nem fosztották meg őket a eljáráshoz fűződő érdeküktől, mivel tekintetükben a hivatkozott támogatások mindenfajta visszatérítettése végérvényesen kizárt. Ugya-

nez lenne a helyzet, ha a Bizottság kijelentené, hogy nem kíván többé ellenőrzést gyakorolni az olasz kormány mérlegelései tekintetében. A T-256/00. sz. ügy felperese azt állítja, hogy kizárólag abban az esetben nem lenne igazolt a eljáráshoz fűződő érdek fennállása, ha az Elsőfokú Bíróság véglegesen úgy határozna, hogy azok a támogatások, melyekben részesült, nem minősülnek állami támogatásnak az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében.

20 A T-252/00. sz. ügy felperesei észrevételeiket a T-253/00. sz. ügy felperesével együttesen terjesztették elő. Úgy vélik, hogy a kérdéses támogatások visszatérítésére irányuló eljárásokból azért zárták ki őket, mert olyan munkavállalókat alkalmaztak, akiknek különös nehézségei voltak a munkaerő-piaci beilleszkedéssel vagy újrabeilleszkedéssel, egyezően a Bizottság 2001. június 29-i levelében az Olasz Köztársaság irányában tett útmutatásaival. Vitatja, hogy az olasz kormány által végzett ilyen értékelés a bizottsági ellenőrzés tárgya lehetne. Másrészt a felperesek igazolták a kérdéses, a Velence területén alapított KKV-k (kis- és középvállalkozások) számára nyújtott támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségéhez fűződő érdeküket.

21 A T-274/00., a T-276/00., a T-281/00., a T-287/00. és a T-296/00. sz. ügyek felperesei szerint az olasz kormánynak az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszai, amelyek szerint a kérdéses támogatások visszatérítésére irányuló eljárásból kizárták őket, nem véglegesek, és nem támadhatatlanok. Nem akadályozták meg a nemzeti hatóságok állítólagos támogatásokra vonatkozó visszatérítési eljárását a Società per l'industria alberghiera SpA-nál, a T-286/00. sz. ügy felperesénél.

A Elsőfokú Bíróság álláspontja

22 A kereset elfogadhatóságának feltételei, különösen a eljárás folytatásának nélkülözhetetlen feltételei hiánya miatt az eljáráshoz fűződő érdek hiánya (a Bíróság 108/86. sz., D.M. kontra Tanács és CES ügyben 1987. október 7-én hozott végzése

[EBHT 1987., 3933. o.] és az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-398/02. R. sz., Linea GIG kontra Bizottság ügyben 2003. március 27-én hozott végzésének [EBHT 2003., II-1139. o.] 45. pontja) tekintetében az Elsőfokú Bíróság feladata annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a felpereseknek érdekük fűződik-e a megtámadott határozat megsemmisítéséhez.

23 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy természetes vagy jogi személy által indított megsemmisítés iránti kereset csak akkor elfogadható, ha igazolja, hogy valós és létező érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez. Az érdek meglétét a kereset benyújtásának napjára tekintettel kell megítélni (az Elsőfokú Bíróság T-16/96. sz., Cityflyer Express kontra Bizottság ügyben 1998. április 30-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-757. o.] 30. pontja). Nem értékelhető egy jövőbeni vagy feltételezett esemény függvényében. Különösen akkor, ha a felperes által hivatkozott érdek egy jövőbeni jogi helyzetet érint, a felperesnek bizonyítania kell, hogy a sérelmes helyzet jelenleg is bizonyosan előre látható (az Elsőfokú Bíróság T-138/89. sz., NBV és NBV kontra Bizottság ügyben 1992. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 1992., II-2182. o.] 33. pontja).

24 A jelen ügyben az Olasz Köztársaságnak az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaiból kiderül, hogy úgy vélte, a megtámadott határozat végrehajtása során nem kell visszatéríttetnie a felperes társaságoktól a kérdéses támogatásokat. E tekintetben mellesleg az Olasz Köztársaság megerősítette, hogy a határozat végrehajtása céljából kérésére a Bizottság 2001. június 29-i és október 29-i, az iratok között található levelében szolgáltatott adatokra támaszkodott a bizonyos tevékenységi területeken működő vállalkozások számára jóváhagyott kérdéses szociális tehercsökkentések állami támogatásként való minősülése vonatkozásában.

25 Ezt követően tudomásul kell venni, hogy az érintett tagállam – amelynek a nemzeti bíróság, illetve adott esetben az EK 88. cikk (2) bekezdése szerint a Bíróság ellenőrzése alatt kell végrehajtania a megtámadott határozatot – úgy határozott, a megtámadott határozat rendelkező része és az általa végzett végrehajtás tekintetében a Bizottság által szolgáltatott útmutatások (lásd a fenti 7. pont utolsó mondatát) alapján, hogy a felperes társaságokkal szemben nem jár el a kérdéses támogatások visszatérítése végett.

26 Ebben a jogi és tényállásszerű összefüggésben a felperesek, akik azáltal, hogy kizárólag a Bizottság hatáskörére támaszkodnak a megtámadott határozatnak az érintett tagállam általi végrehajtásának elfogadása és adott esetben az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján a Bírósághoz való fordulás tekintetében, jövőbeni és bizonytalan eseményekre való hivatkozásra szorítkoznak a eljáráshoz fűződő érdekük igazolására, egy olyan feltételezésre tudniillik, amely szerint a Bizottság más értelmezést tulajdoníthat az Olasz Köztársaság által kibocsátott határozatnak, és kötelezheti arra, hogy a felperes társaságokkal szemben is járjon el a kérdéses támogatások visszatérítttetése miatt.

27 Ami a T-274/00. sz., a T-276/00. sz., a T-281/00. sz., T-287/00. sz., T-288/00. sz., T-296/00. sz. ügyek felperesei állítását illeti, amely szerint az Olasz Köztársaság azon válaszának ellenére, hogy a T-286/00. sz. ügy felperesét kizárták a kérdéses támogatások visszatérítése iránti eljárásból, a nemzeti hatóságok mindazonáltal eljártak a visszatérítttetés miatt e vállalkozással szemben, ezt semmilyen bizonyító adattal nem támasztotta alá. Másrészt a T-274/00., a T-276/00., a T-281/00., a T-287/00., a T-288/00. és T-296/00. sz. ügy felpereseinek eljárása szerint nem került sor egy ilyen visszatérítttetésre, és kilátásba sem helyezték azt.

28 Végül, a T-252/00. sz. ügy felpereseinek érvelése – akiket, az olasz kormány válaszai szerint, a T-253/00. sz. ügy felperesétől eltérően mentesítettek a vitatott támogatások visszatérítttetése iránti eljárás alól – teljes mértékben helytelen, ami a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő valós és létező érdek meglétét illeti, amely szerint a Bizottság megállapította, hogy a kérdéses szociális terhek csökkentése összeegyeztethető a közös piaccal, ha azokat a KKV-k számára juttatják (lásd a fenti 1. pontot).

29 Ezen körülmények között először is meg kell állapítani, hogy a felperesek nem bizonyították a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő valós és létező érdeküket egy olyan intézkedéssel, amely, mint a jelen esetben, csak a Bizottság egy jövőbeni és bizonytalan, az Olasz Köztársaságnak a végrehajtás iránti határozatát vitató határozatának lehet olyan következménye, mely jogi helyzetükre kihatással van.

30 Ezt meghaladóan, még ha az előző pontban körülírt feltételezés meg is valósul, a felpereseket, állításukkal ellentétben, nem fosztanák meg minden hatékony bírói védelemtől. Ugyanis e vállalkozások nem kérhették volna a megtámadott határozat megsemmisítését, tekintettel a eljáráshoz fűződő érdekük hiányára, és ez a határozat nem kötheti a nemzeti bírót sem, tekintettel az attól a tényállástól való különbözőségére, melynek alapján a Bíróság a C-188/03. sz. TWD ügyben 1994. március 9-én hozott ítéletet [EBHT 1994., I-833. o., 24–26. pont], amely a Bizottság egy egyéni támogatást érintő határozatával kapcsolatos, és ennélfogva nyilvánvalóan megtámadható volt a felperes által, az EK 230. cikk negyedik mondata alapján. A jelen ügyben a felperesek számára megengedhető, hogy adott esetben a nemzeti bírósághoz forduljanak az illetékes hatóság esetleges döntése ellen, amellyel a kérdéses támogatások visszafizetésére kötelezik őket, és előtte hivatkozzanak kifogásként a megtámadott határozat jogellenességére.

31 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik (lásd e tekintetben a C-241/95. sz., Accrington Beef és társai ügyben 1996. december 12-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-6699. o.] 15. és 16. pontját és a C-408/95. sz., Eurotunnel és társai ügyben 1997. november 11-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-6315. o.] 28. pontját), hogy egy, az állami támogatások rendszerének a közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét megállapító és a folyósított támogatások visszatéríttetését elrendelő bizottsági határozat jogerős jellegét, tekintettel a jogbiztonság elvére, csak a nemzeti bíróság vitathatja, mégpedig az ezen támogatások kedvezményezettei által előterjesztett, e határozatra vonatkozó jogellenességi kifogás alapján, amennyiben a kedvezményezettek erre vitathatatlanul jogosultak voltak, és korábban tájékoztatták őket arról a jogosultságukról, hogy megtámadhatják a Bizottság határozatát az EK 230. cikk negyedik mondata alkalmazásával, továbbá elmulaszották ezen jog igénybevételét az ebben a cikkben előírt határidőn belül. E tekintetben másrészt fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében és a gondos igazságszolgáltatás elvének megfelelően egy támogatási rendszer kedvezményezettjei, akik az előírt határidőben nem támadták meg közvetlenül a Bizottság határozatát, nem zárhatók ki az ezen határozat jogellenességi kifogás útján való, a nemzeti bíróság előtt történő megtámadásából, amikor – tekintettel a jelen ügy különleges körülményeire, vagy azon körülmények összetettségére, amelyektől a Bizottság határozata függővé teszi a visszatérítettési kötelezettséget – a kezdetektől joggal merülhettek fel bizonyos kétségek azon kérdés tekintetében, hogy a kedvezményezetteknek vissza kell-e fizetniük az érintett támogatásokat a Bizottság határozatának végrehajtása során, és hogy ily módon az eljáráshoz fűződő érdekük nyilvánvalóan fennáll-e a nevezett határozattal szemben.

32 Másrészt, a fent említett feltételezésben az a körülmény, hogy a Bizottság egy határozata, mely a támogatások rendszerének összeférhetetlenségét és a nyújtott támogatások bizonyos feltételek melletti visszatérítettését rendeli el, és amely az Elsőfokú Bíróság előtt indított megsemmisítés iránti kereset vagy több kapcsolódó megsemmisítés iránti kereset tárgya, jellegéből adódóan nem fogja veszélyeztetni a rendszer olyan kedvezményezettjeinek a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, akik, mint a jelen ügy felperesei, nem igazolják a eljáráshoz fűződő jogukat, mivel a nemzeti hatóságok mentesítik őket a visszatérítési eljárás alól. Ugyanis amennyiben a kedvezményezettekkel szemben mégis olyan határozatot hoznának a nemzeti hatóságok, mely a nyújtott támogatások visszafizetését rendelné el, különösen ha az a Bizottság ellenőrzésének következménye, adott esetben jogosultak arra, hogy a nemzeti bírósághoz forduljanak ezen esetleges nemzeti határozat megsemmisítése iránt, és jogellenességi kifogás útján hivatkozhatnak a Bizottság határozatának jogellenességére.

33 Ebben az esetben a nemzeti bíróság elrendelheti az eljárás felfüggesztését akár azért, hogy az EK 234. cikk szerint a Bizottság fent említett határozatának érvényességére vonatkozó előzetes döntéshozatali kérdést terjesszen a Bíróság elé, akár azért, a gondos igazságszolgáltatásnak megfelelően, hogy a közösségi bíróság előtti ügyben megvárja az érdemi döntés megszületését (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-34/02. R. sz., B kontra Bizottság ügyben 2002. június 25-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-2803. o.] 92. pontját). Ha a nemzeti bíróság arra a következtetésre jut, hogy a felperesek által előadott, jogellenességi kifogásuk alátámasztására irányuló bizonyos fontos jogalapokat nem terjesztettek elő az Elsőfokú Bíróság előtt a megsemmisítés iránti egy vagy több kereset támogatásaként, bármikor élhet azzal a lehetőséggel, hogy a Bíróságot előzetes döntéshozatal iránti kérdéssel keresi meg az érvényesség megítélése vonatkozásában, tekintettel ezen jogalapokra, ily módon a felperesek minden feltételezés esetén teljes és mindenre kiterjedő bírói jogvédelmet élveznek.

34 Másodsorban, a megtámadott határozat jövőbeni hatásait vizsgálva, ami az érintett támogatási rendszerek közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét és jövőbeni alkalmazásának megtiltását illeti, elegendő arra felhívni a figyelmet, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy támogatási rendszer esetleges kedvezményezettei csupán ezen minőségük miatt nem tekinthetők a rendszernek a közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét megállapító bizottsági határozat által személyükben érintetteknek (lásd e tekintetben a Bíróság 67/85., 68/85. és 70/85. sz., Van der

Kooy és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1988. február 2-án hozott ítéletének [EBHT 1988., 219. o.] 15. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-9/98. sz., Mitteldeutsche Erdöl-Raffineire kontra Bizottság ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-3367. o.] 77. pontját).

35 Ebben az összefüggésben egy kizárólag arra a jogcímre alapított esetleges eljáráshoz fűződő érdek, hogy a megtámadott határozat ellentétes az érintett támogatási rendszerek újbóli alkalmazásával, amelyeket 1997. december 1-jével felfüggesztettek, egy teljesen eredménytelen feltevést valósít meg a jelen kereset elfogadhatóságának megítélése tekintetében, melyet a felek másutt nem támadtak.

36 Mindezekből az következik, hogy a T-228/00. sz., a T-229/00. sz., a T-242/00. sz., a T-243/00. sz., a T-245/00–T-248. sz., a T-250/00. sz., a T-252/00. sz., a T-256/00–T-259/00. sz., a T-268/00. sz. és a T-271/00. sz. ügyek, tekintettel a felperesek eljáráshoz fűződő érdekének hiányára, elfogadhatatlanok.

37 Ugyanakkor a T-265/00. sz., a T-267/00. sz., a T-274/00–T-276/00. sz., a T-281/00. sz., a T-287/00. sz. és a T-296/00. sz. ügyekben a Comitato „Venezia vuole vivere" által benyújtott keresetek részben elfogadhatatlanok, amennyiben olyan felperes vállalkozások terjesztették őket elő, amelyek nem rendelkeznek a eljáráshoz fűződő érdekkel.

A perfüggőségről

38 Mivel egy kereset elfogadhatósága az eljárás folytatásának feltétele, és a T-265/00. sz., a T-267/00. sz., a T-274/00. sz., a T-276/00. sz., a T-281/00. sz., a T-287/00. sz. és a T-296/00. sz. ügyekben a Comitato „Venezia vuole vivere" által

benyújtott keresetek ugyanazon felek ellen és ugyanazon döntés megsemmisítésére irányulnak, az Elsőfokú Bíróság feladata annak hivatalból történő vizsgálata, hogy a fenti bizonyos keresetek elfogadhatósága nem ütközik-e a perfüggőségbe (lásd a Bíróság 45/70. és 49/70. sz., Bode kontra Bizottság egyesített ügyekben 1971. május 26-án hozott ítéletének [EBHT 1971., 465. o.] 11. pontját és az 58/72. és 75/72. sz., Perinciolo kontra Tanács egyesített ügyekben 1973. május 17-én hozott ítéletének [EBHT 1973., 511. o.] 5. pontját).

39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a T-265/00. és a T-267/00. sz. ügyekben a Comitato „Venezia vuole vivere" ugyanazokra a jogalapokra hivatkozik. Továbbá ugyanazokra a jogalapokra hivatkozik a T-274/00–T-276/00., a T-281/00., a T-287/00. és a T-296/00. sz. ügyekben is.

40 Ilyen körülmények között, az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően (a Bíróság Hoogovens Groep kontra Bizotsság ügyben 1985. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 2831. o.] 9. pontja, és a 358/85. és 51/86. sz. egyesített ügyekben 1988. szeptember 22-én hozott ítéletének [EBHT 1988., 4821. o.] 12. pontja) meg kell állapítani, hogy a T-267/00. sz. ügyben, a T-265/00. sz. ügyben benyújtott keresettel egyező napon benyújtott keresetet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani, tekintettel arra, hogy a két kereset ugyanazon felek ellen és ugyanazon határozat megsemmisítésére irányul, ugyanazon jogalapok alapján.

41 Ugyanilyen indokok alapján, a T-275/00. sz., a T-276/00. sz., a T-281/00. sz., a T-287/00. sz. és a T-296/00. sz. ügyekben a T-274/00. sz. ügyben benyújtott keresettel egyező napon benyújtott kereseteket, melyek ugyanazon felek ellen és ugyanazon határozat megsemmisítésére irányulnak ugyanazon jogalapok alapján, hasonlóképpen elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

42 Ennek következtében a T-228/00. sz., a T-229/00. sz., a T-242/00. sz., a T-243/00. sz., a T-245/00–T-248/00. sz., a T-250/00. sz., a T-252/00. sz., a T-256/00–T-259/00. sz., a T-267/00. sz., a T-268/00. sz., a T-271/00. sz., a T-275/00. sz., a T-276/00. sz., a T-281/00. sz. és a T-287/00–T-296/00. sz. ügyekben benyújtott keresetek elfogadhatatlanok.

43 Másrészt a T-265/00. sz. és a T-274/00. sz. keresetek részben elfogadhatatlanok, amennyiben azokat a Cooperativa traghetto S. Lucia, Soc. Coop. Rl (a T-265/00. sz. ügy) és a Verde sport SpA (a T-274/00. sz. ügy) terjesztették elő.

44 Végül utalni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy ebben a szakaszban nem kell igazolni a Comitato „Venezia vuola vivere" kereshetőségi jogát a T-265/00. sz. és a T-274/00. sz. ügyekben.

A költségekről

45 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte, 3. §-a alapján pedig kivételes okból elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit. Másrészt az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-a alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

46 A jelen ügyben számításba kell venni azt a körülményt, hogy az elfogadhatóságra vonatkozó jogalapok tekintetében elutasított felperes vállalkozások eljáráshoz fűződő érdekének hiánya nem volt nyilvánvaló az Olasz Köztársaságnak az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszáig. Figyelemmel arra a bizonytalan helyzetre, melyben ezek a vállalkozások kezdetben voltak, és ami a megtámadott határozat jogi helyzetükre való kihatását illeti, valamint annak veszélyére, hogy ezen határozat jogerős jellegét később megtámadni kényszerülnek, nem róható fel nekik a jelen

keresetek benyújtása. Ezért viselni kell a felperes vállalkozásokat illető költségeket. Ugyanakkor semmilyen különleges körülmény nem igazolja a Comitato „Venezia vuole vivere" által a T-267/00. sz., a T-275/00. sz., a T-276/00. sz., a T-281/00. sz., a T-287/00. és a T-296/00. sz. ügyekben benyújtott kereseteket, amelyek tárgya ugyanaz, és ugyanazokra a jogalapokra támaszkodnak, mint a megelőző (T-265/00. sz. és T-274/00. sz.) ügyek, melyek ezen bizottság és a Bizottság között folynak.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített második tanács)

A következőképpen határozott:

1) **Az Elsőfokú Bíróság a T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-245/00–T-248/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-265/00., T-267/00., T-268/00., T-271/00., T-274/00–T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz. ügyeket az eljárás lefolytatása végett egyesíti.**

2) **Az Elsőfokú Bíróság a T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-245/00–T-248/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-267/00., T-268/00., T-271/00., T-275/00., T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz. ügyekben előterjesztett kereseteket, mint elfogadhatatlanokat, elutasítja.**

3) Az Elsőfokú Bíróság a T-265/00. és a T-274/00. sz. ügy keresetét a Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl (T-265/00. sz. ügy) és a Verde Sport SpA (T-274/00. sz. ügy) által benyújtott részében, mint elfogadhatatlant, elutasítja.

4) A T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-245/00–T-248/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-268/00. és T-271/00. sz. ügyekben mind a felperesek, mind a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

5) A T-267/00., T-275/00., T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz. ügyekben a Cooperativa Daniele Manin fra gondolieri di Venezia Soc. coop. rl, a Cooperativa carico scarico e trasporti scalo fluviale Soc. coop. rl, a Cipriani SpA, a Cooperativa trasbagagli Soc. coop. rl, a Cooperativa fra portabagagli della stazione di Venezia Srl és a Cooperativa braccianti mercato ittico „Tronchetto" Soc. coop. rl maga viseli saját költségeit. Ezekben az ügyekben a Bizottság maga viseli a keresetek e társaságok által benyújtott részével összefüggésben felmerült saját költségeit. A Comitato „Venezia vuole vivere" saját költségein túl viseli a Bizottság részéről a T-267/00., T-275/00., T-276/00., T-281/00., T-287/00. és T-296/00. sz. ügyben a kereset Comitato „Venezia vuole vivere" által benyújtott részével összefüggésben a mai napig felmerült költségeket.

6) A T-265/00. sz. ügy felperese, a Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl és a T-274/00. sz. ügy felperese, a Verde Sport SpA maguk viselik saját költségeiket. E két ügyben a Bizottság maga viseli a mai napig az e két társaság által benyújtott keresettel összefüggésben felmerült saját költségeit.

7) **Az Olasz Köztársaság maga viseli a T-228/00., T-229/00., T-242/00., T-243/00., T-247/00., T-250/00., T-252/00., T-256/00–T-259/00., T-267/00., T-268/00. és T-271/00. sz. ügyben felmerült saját költségeit, valamint a T-265/00. sz. ügyben a Cooperativa traghetto S. Lucia Soc. coop. rl által benyújtott részével összefüggésben a mai napig felmerült költségeket.**

8) **Az Elsőfokú Bíróság a T-265/00. és a T-274/00. sz. ügyben a költségekről ezt meghaladóan jelenleg nem határoz.**

Kelt Luxembourgban, 2005. március 10-én.

H. Jung

hivatalvezető

J. Pirrung

tanácselnök